

Tato diplomová práce se zaměřuje na problematiku paralelních dovozů v českém právu s ohledem na judikaturu Evropského soudního dvora. V první části práce, po stručném úvodu do českého známkového práva, následuje vymezení jednotlivých oprávnění vlastníka ochranné známky a omezení těchto práv, s důrazem zejména na institut vyčerpání práv k ochranné známce. Druhá část práce se zabývá již přímo paralelními dovozy v rámci Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru a jejich dopadem na jednotný vnitřní trh. Otázka vyčerpání práv vlastníka k ochranné známce, která je s paralelními dovozy nerozlučně spjata a bez které by paralelní dovozy nemohly existovat, tvoří podstatnou část uvedených rozhodnutí Evropského soudního dvora. Analýza těch nejdůležitějších rozhodnutí v této práci ukazuje, že možnosti vlastníků ochranných známek, jak zabránit paralelním dovozům, jsou značně omezené, a že Evropský soudní dvůr se před ochranou subjektivních práv vlastníků přiklání na stranu ochrany společného trhu před umělým dělením.